

שם: _____
כיתה: _____

לקוטי אצרים תניא, פרק ט'

- וְהִנֵּה מְקוֹם מְשַׁכָּן נֶפֶשׁ הַבְּהֵמִית שֶׁמִּקְלִיפֶת נִגְהַ בְּכָל אִישׁ
- יִשְׂרָאֵל הוּא בֵּלֵב, בְּחָלָל שׁוֹמְאֵלִי שֶׁהוּא מָלֵא דָם, וּכְתִיב "כִּי
- הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ", וְלָכֵן כָּל הַתַּאֲוֹת וְהַתַּפְאָרוֹת וְכַעַס וְדוּמְיָהוּן
- הֵן בֵּלֵב וּמֵהֵלֵב הֵן מִתְפַּשְׁטוֹת בְּכָל הַגּוֹף, וְגַם עוֹלָה לְמוֹחַ
- שְׂבָרָאשׁ לְחֹשֶׁב וּלְהִרְהֵר בָּהֶן וּלְהִתְחַכֵּם בָּהֶן, כִּמּוֹ שֶׁהַדָּם
- מְקוּרֹו בֵּלֵב וּמֵהֵלֵב מִתְפַּשֵּׁט לְכָל הָאֲבָרִים, וְגַם עוֹלָה לְהַמוֹחַ
- שְׂבָרָאשׁ. אֲךָ מְקוֹם מְשַׁכָּן נֶפֶשׁ הָאֵ-לֵהִי הוּא בְּמוֹחִין שְׂבָרָאשׁ
- וּמִשָּׁם מִתְפַּשְׁטֶת לְכָל הָאֲבָרִים, וְגַם בֵּלֵב, בְּחָלָל הַיָּמִינִי שְׂאִין
- בּוֹ דָם. וְכִמּוֹ שֶׁכָּתוּב "לֵב חָכָם לִימִינוֹ", וְהִיא אֶהְבֶּת ה' כְּרִשְׁפִּי
- שְׁלֵהֶבֶת מִתְלַהֶבֶת בֵּלֵב מִשְׁכִּילִים הַמְּבִינִים וּמִתְבּוֹנְנִים בְּדַעְתָּם
- אֲשֶׁר בְּמוֹחָם בְּדַבָּרִים הַמְּעוֹרְרִים אֶת הָאֶהְבָּה. וְכֵן שׁוֹמַחַת לִבָּב
- בְּתַפְאֶרֶת ה' וְהִדָּר גְּאוֹנוֹ, כְּאֲשֶׁר עֵינֵי הַחָכָם אֲשֶׁר בְּרָאשׁוֹ בְּמוֹחַ
- חֲכָמָתוֹ וּבִינָתוֹ מְסִתְכָּלִים בִּיקָרָא דְמַלְכָּא וְתַפְאֶרֶת גְּדֻלָּתוֹ עַד
- אֵין חֶקֶר וְאֵין סוֹף וְתַכְלִית, כְּמַבְאָר בְּמָקוֹם אֲחֵר. וְכֵן שְׂאָר מִדּוֹת
- קְדוּשׁוֹת שֶׁבֵּלֵב הֵן מִחֲכָמָה-בִּינָה-דַעַת שֶׁבְּמוֹחִין. אֲךָ הִנֵּה כְּתִיב
- "וְלֹאִם מִלֵּאִם יֶאֱמָץ" כִּי הַגּוֹף נִקְרָא עִיר קְטַנָּה. וְכִמּוֹ שֶׁשְׁנֵי
- מְלָכִים נִלְחָמִים עַל עִיר אַחַת, שֶׁכָּל אֶחָד רוֹצֶה לְכַבְּשָׁה וְלִמְלֹךְ
- עָלֶיהָ, דְּהִינּוּ לְהִנָּהִיג יוֹשְׁבֵיהָ כְּרָצוֹנוֹ וְשִׁיְהִיו סָרִיס לְמַשְׁמַעְתּוֹ
- בְּכָל אֲשֶׁר יִגְזֹר עֲלֵיהֶם. כֵּן שְׁתֵּי הַנֶּפֶשׁוֹת, הָאֵ-לֵהִי וְהַחַיּוֹנִית
- הַבְּהֵמִית שֶׁמֵּהֲקַלְפָּה, נִלְחָמוֹת זֶה עִם זֶה עַל הַגּוֹף וְכָל אֲבָרָיו.

שם: _____
כיתה: _____

- שהא-להית, חפצה ורצונה שתהא היא לבדה המושלת עליו
- ומנהיגתו, וכל האברים יהיו סרים למשמעתה ובטלים אצלה
- לגמרי ומרכבה אליה, ויהיו לבוש לעשור בחינותיה וג' לבושיה
- הנזכרים לעיל, שיתלבשו כלם באברי הגוף ויהיה הגוף כלו
- מלא מהם לבדם ולא יעבור זר בתוכם חסוּשָׁלום.
- דהינו תלת מוחין שבראש יהיו ממלאים מחכמה בינה דעת
- שבנפש הא-להית שהיא חכמת ה' ובינתו, להתבונן בגדלתו
- אשר עד אין חקר ואין סוף ולהוליד מהן על ידי הדעת היראה
- במוחו ופחד ה' בלבו, ואהבת ה' פאש בוערה בלבו פרשפי
- שלהבת, להיות נכספה וגם כלתה נפשו בחשיקה וחפיצה
- לדבקה בו באין סוף ברוך הוא בכל לב ונפש ומאד מעמקא
- דלבא שבחלל הימני, שיהיה תוכו רצוף אהבה מלא וגדוש,
- עד שתתפשט גם לחלל השמאלי לאכפיא לסטרא אחרא יסוד
- המים הרעים שבה, שהיא התאוה שמקלפת נגה, לשנותה
- ולהפכה מתענוגי עולם הזה לאהבת ה', כמו שכתוב "בכל
- לבבך" - בשני יצריה. והיינו שיעלה ויבא ויגיע למדרגת
- אהבה רבה וחבה יתרה ממדרגת אהבה עזה פרשפי אש. והיא
- הנקראת בכתוב "אהבה בתענוגים" להתענג על ה' מעין עולם
- הבא. והענג הוא במוח חכמה, ושכל המתענג בהשכלת ה'
- וידיעתו כפי השגת שכלו וחכמתו. והוא בחינת המים וזרע אור
- זרוע שבקדשת נפש הא-להית, המהפכת לטוב את בחינת
- המים שבנפש הבהמית שמהם באו תאוות תענוגי עולם הזה

שם: _____
כיתה: _____

- ☐ מתחלה. וכמו שכתב בעץ חיים שער נ' פרק ג' בשם הזהר,
- ☐ שהרע נהפך להיות טוב גמור כמו יצר טוב ממשי בהסיר הבגדים
- ☐ הצואים ממנו, שהם תענוגי עולם הזה שהוא מלבש בהם. וכן
- ☐ שאר כל המדות שבלב, שהן ענפי היראה והאהבה, יהיו לה'
- ☐ לבדו. וכל כח הדבור שבפה והמחשבה שבמוח יהיו ממלאים
- ☐ מן לבושי המחשבה והדבור של נפש הא-להית לבדה, שהן
- ☐ מחשבת ה' ותורתו, להיות שיחתו כל היום, לא פסיק פומיה
- ☐ מגרסא. וכח המעשי שבידיו ושאר רמ"ח אבריו יהיה במעשה
- ☐ המצות לבד, שהוא לבוש השלישי של נפש הא-להית. אך
- ☐ נפש הבהמית שמהקלפה רצונה להפך ממשי, לטובת האדם
- ☐ שיתגבר עליה וינצחנה, כמשל הזונה שבזהר הקדוש.